

Fra: [Postmottak_KD](#)
Til: [Postmottak_KD](#)
Emne: Kontaktskjema
Dato: 7. november 2012 09:51:49

Tema: Høring – forskrift om rammeplaner for lærerutdanningene for trinn 8–13
Avsende_navn: Fredrik Fagertun
epost: fredrik.fagertun@uit.no
Telefon: 77646176
Virksomhet: Nasjonalt fagråd for historie
postadresse: Institutt for historie og religionsvitenskap, Breiviklia, Universitetet i Tromsø, 9037
tromsø
Melding: Kunnskapsdepartementet
Oslo dep.

Forskrift om rammeplaner for lærerutdanning trinn 8-13 – høring

Nasjonalt fagråd for historie har i møte 24.10.2012 diskutert høringsutkastene til forskrifter om rammeplaner for lærerutdanning trinn 8-13 og har bemerkninger til følgende kulepunkter:

- Praktisk-pedagogisk utdanning for trinn 8-13
- 5-årig integrert lektorutdanning for trinn 8-13

Praktisk-pedagogisk utdanning for trinn 8-13

Nasjonalt fagråd for historie er kritisk til rammeplanens forslag om opptak til praktisk-pedagogisk utdanning (§ 6). Her heter det nå i den nye forskriften:

For å bli tatt opp til praktisk-pedagogisk utdanning for trinn 8-13 må søker ha en mastergrad som inneholder to relevante fag som gir kompetanse til å undervise på trinn 8-13, jf. forskrift 23. juni 2006 nr 724 til opplæringslova kapittel 14. Ett av fagene må være på masternivå.

I praksis betyr dette at det ikke lenger vil være mulig å bli opptatt på praktisk-pedagogisk utdanning med en bachelorgrad. Denne tradisjonsrike veien til læreryrket via adjunkt kompetanse blir med andre ord nå stengt.

Fagrådet mener selvfølgelig at faglig kunnskap og kompetanse for de som går ut i læreryrket fra universiteter og høyskoler er svært viktig. Vi er likevel overrasket og sterkt tvilende til et forslag om i dag å stenge veien til læreryrket for studenter med bachelorgrad. Ikke minst i en fase der vi over de nærmeste 10-20 år forventer en betydelig mangel på kompetente lærere.

Ved de læreinstitusjoner som er knyttet til vårt fagråd er vi opptatt av å gi god historieundervisning og det er selvsagt ønskelig at så mange studenter som mulig velger en mastergrad innen faget og har denne som utgangspunkt når en søker PPU. Det er imidlertid fortsatt en del studenter som av ulike grunner ikke ønsker å fullføre en mastergrad, men som likevel kan tenke seg en vei inn i læreryrket. Kanskje tilsier økonomi og familiesituasjon at mastergraden må utsettes. Dersom studenter av denne kategorien har minimum to 60 studiepoengs relevante skolefag, gir det liten mening å nekte dem opptak til PPU. Denne gruppen studenter oppfyller etter gjennomført PPU fortsatt Forskrift til opplæringslovens krav til undervisning på ungdomstrinnet. Det er følgende: Universitets- og/eller høyskoleutdanning som samla utgjør minst 240 studiepoeng, inklusive pedagogisk utdanning etter § 14-1, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommende har minst 30 studiepoeng relevant utdanning. Ved tilsetjing for undervisning i faga norsk, matematikk eller engelsk må vedkommende likevel ha minst 60 studiepoeng relevant utdanning for faget.

Forskriften utelukker heller ikke studenter med bachelorgrad fra å undervise i videregående skole, så lenge en har 60 studiepoengs fag.

Det må her være grunn til å peke på at den 4-årige lærerutdanningen som i dag gis i Norge, ikke stiller krav ut over dette til de studenter som uteksamineres. Da er det vanskelig å forstå at studenter med 3-årig bachelorgrad + 1 år PPU, ikke skal være kvalifisert til å undervise på ungdomstrinnet i grunnskolen.

Nasjonalt fagråd for historie fraråder derfor å fjerne adgangen for bachelorstudenter til å bli opptatt på praktisk-pedagogisk utdanning. I dagens situasjon kan dette føre til en høyere andel ufaglærte

lærere i skolen.

5-årig integrert lektorutdanning for trinn 8-13

Nasjonalt fagråd i historie er kritisk til at forskriften til rammeplanen legger opp til et svært stort omfang av praksis i lektorutdanningen. Minimum 100 dager er det her foreslått. Praksis i skoleverket er selvfølgelig både nyttig og nødvendig, men det kan være spørsmål om et så høyt minimumsantall dager er nyttig og heldig. Vi vil her peke på to forhold.

For det ene sier forskriften ingenting om praksisens kvalitet, om integrasjon mellom fag og praksis, i hvor stor gruppe studentene går ut i praksis og i hvor stor grad studentene får en selvstendig praksis i normale lærings situasjoner og også aleneansvar for undervisning. Et høyt antall praksisdager gir ingen garanti for god praksis.

For det andre er det høye antallet praksisdager en stor utfordring når det gjelder koordinering av undervisning i semestrene. Lektorstudentene skal følge de samme emner som gis for studenter på andre programmer ved lærestedet. Den omfangsrike praksisen gjør at undervisning i fagdisiplinære emner må plasseres særskilt i ulike uker og ulike deler av uken for ikke å kollideres med praksis. I mange tilfeller fører det til at lektorstudentene får et mindre valgtilfang når det gjelder emner enn studenter på andre programmer fordi institutter o.l. ikke makter å legge all undervisning til tider som passer lektorstudiet.

Etter fagrådets vurdering bør en redusere antallet praksisdager vesentlig og heller legge inn mekanismer som sikrer at den praksisen som lektorstudentene får er av høyest mulig kvalitet.